

Prezydent
Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, 28 sierpnia 2016 roku

Organizatorzy i Uczestnicy
XVIII Wojewódzko-Diecezjalnych
Dożynek Wielkopolskich
w Liskowie

Ekscelencjo Księżę Biskupie!
Szanowny Panie Marszałku!
Szanowni Przedstawiciele Władz Samorządowych!
Czcigodni Kapłani!
Drodzy Rolnicy, Mieszkańcy Ziemi Wielkopolskiej!
Szanowni Goście Uroczystości!

Pragnę przekazać serdeczne pozdrowienia i najlepsze życzenia uczestnikom i organizatorom XVIII Wojewódzko-Diecezjalnych Dożynek Wielkopolskich w Liskowie. Doroczne uroczystości dożynkowe to czas radości ze wspaniałych owoców pracy rąk ludzkich i dziękczynienia Opatrzności za nasz chleb powszedni. Z okazji święta plonów rolnikom Wielkopolski, która szczyli się pięknymi tradycjami gospodarowania i spółdzielczości, składam wyrazy głębokiego szacunku i wdzięczności za całoroczny, codzienny trud. Jako Prezydent Rzeczypospolitej chcę podkreślić znaczenie rolnictwa dla gospodarki narodowej oraz bezpieczeństwa naszego państwa i społeczeństwa. Pragnę też uhonorować wielkie zasługi – historyczne i współczesne – mieszkańców wsi dla naszej Ojczyzny i wszystkich rodaków. Dlatego podjąłem decyzję o objęciu Patronatu Narodowego nad uroczystościami dożynkowymi w całym kraju.

„Żywią i bronią” – dewiza umieszczona na sztandarze kosynierów krakowskich 222 lata temu, podczas insurekcji kościuszkowskiej, to po dziś dzień najcelniejszy opis tej ogromnie ważnej roli, jaką odgrywają rolnicy w życiu narodu polskiego. Z szacunkiem przyjmuję także Państwa działalność społeczną i kulturalną, która buduje wspólnotowe więzi i zachęca do rozwijania umiejętności i dzielenia się nimi. Praca mieszkańców wsi ma żywotne znaczenie dla pomyślności wszystkich Polaków. Wierność rodzinnej tradycji i tożsamości decyduje zaś o sile i spójności naszej wspólnoty. Dlatego dobro wsi leży w interesie całego społeczeństwa, a dbałość o zapewnienie właściwych warunków dla rozwoju obszarów wiejskich należy do głównych zadań władz Rzeczypospolitej.

Żywność to podstawowy produkt strategiczny. Zaspokajając niezbywalne potrzeby człowieka, pozwala w spokoju planować i realizować działania konieczne dla budowania dobrobytu w innych dziedzinach życia społecznego. Dysponowanie żywnością własnej, krajowej produkcji zapewnia stabilne podstawy ekonomiczne i wzmacnia suwerenność państwa.

Sytuacja Polski jest pod tym względem bardzo dobra. Osiągnięcia w sferze rolnictwa gwarantują nam całkowitą niezależność. Dzięki wysokiemu udziałowi gospodarstw rodzinnych oraz twórczemu wykorzystaniu tradycyjnych metod produkcji i receptur polska żywność słynie z dobrej jakości i cieszy się uznaniem w kraju i za granicą. Produkcja rolna nie tylko pokrywa zapotrzebowanie na rynku krajowym, ale umożliwia też eksport nadwyżek i osiąganie znacznych zysków w handlu zagranicznym. Popularność wielu produktów, zwłaszcza regionalnych i ekologicznych, czyni nasze rolnictwo znakomitą marką i wizytówką Polski w świecie. Wszystkie te niewątpliwe sukcesy są zasługą polskich rolników.

Tu, w Wielkopolsce zrodziły się idee i struktury, które miały na celu wsparcie gospodarzy i rozwój rolnictwa. Na tych ziemiach powstały jeszcze w czasie zaborów pierwsze izby rolnicze, które upowszechniały nowoczesne metody gospodarowania. Chciałbym przywołać postać tak blisko związanego z Liskowem ks. Wacława Błazińskiego, który rozumiał potrzebę wszechstronnego rozwoju i aktywizacji społeczności wiejskich. To on przyczynił się do powołania instytucji, które owocnie służyły rolnikom, wspierając rozwój i edukację na wsi. I mimo wojny i czasów komunizmu odwaga, zaradność i przedsiębiorczość rolników nie zgasły. To dzięki tym cechom wielkopolska wieś znakomicie wykorzystwała olbrzymią szansę na rozwój, jaka otworzyła się w związku z akcesją naszego kraju do Unii Europejskiej.

Dzięki temu od lat stopniowo i systematycznie wzrasta zamożność i poziom wykształcenia rolników, a przede wszystkim satysfakcja z własnej pracy, życia i dokonań. Polska wieś staje się coraz atrakcyjniejszym miejscem zamieszkania. Rolnicy powszechnie korzystają z nowoczesnych technologii produkcyjnych i informacyjnych. Jak niegdyś w Liskowie, w czasie pierwszych wystaw rolniczych w 1925 i 1937 roku, tak i dziś w wielkopolskich gospodarstwach możemy podziwiać nowoczesne urządzenia, które usprawniają pracę na roli.

Polska wieś jest więc dowodem na to, że intensywna modernizacja nie stanowi zagrożenia dla tradycji. Przemiany gospodarcze nie osłabiły religijności rolników ani serdecznej troski o ziemię i przyrodę ojczystą. Dzisiejsza wieś nadal pozostaje ostoją polskiego stylu życia. Rolnicy wiernie kultywują wartości chrześcijańskie, które nasz naród przyjął przed 1050 laty, wraz z chrztem księcia Mieszka I. Mieszkańcy wsi wysoko cenią swobodę i samodzielność, dobrze pamiętając czasy, gdy reżim komunistyczny próbował ich zniewolić.

Powojenny opór wobec kolektywizacji to jedna z najważniejszych kart w historii najnowszej Polski. Skuteczna obrona indywidualnych gospodarstw rolnych była pierwszym zwycięstwem na drodze Polaków do wolności. Wieś, która dawała oparcie dwóm konspiracjom zbrojnym, podczas okupacji niemieckiej i powstania antykomunistycznego, stanęła także na czele pokojowej rewolucji „Solidarności”. Przypomniała o tym niedawna 35. rocznica porozumień rzeszowsko-ustrzyckich z lutego 1981 roku, które umożliwiły powstanie NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność” i były ważnym krokiem na drodze do niepodległej i praworządnej Rzeczypospolitej. Determinacja strajkujących zmusiła wówczas reżim do znacznych ustępstw: zagwarantowania „nienaruszalności chłopskiej własności” i uznania znaczenia rolnictwa indywidualnego dla gospodarki narodowej. Jednocześnie to rolnicy jako pierwsi podnieśli wtedy potrzebę odbudowy autentycznego samorządu i przywrócenia pełnej swobody życia religijnego.

Uważam, że wkład mieszkańców wsi w walkę o wolność wszystkich Polaków zasługuje na pełniejsze niż dotychczas docenienie i uhonorowanie. Rolnicy położyli wielkie zasługi dla odzyskania suwerenności przez naszą Ojczyznę. Za to polskiej wsi należy się cześć i pamięć. Przede wszystkim zaś wolna Polska ma obowiązek troskliwie dbać o rodzime rolnictwo.

Władze Rzeczypospolitej spieszą z pomocą rolnikom poszkodowanym przez katastrofy naturalne, ale muszą też reagować na gwałtowne zmiany sytuacji rynkowej. Znaczenie wsi dla bezpieczeństwa i dobrobytu wszystkich Polaków dzisiaj i jutro wymaga, by państwo przeciwdziałało zjawiskom, które mogłyby zachwiać kondycją rolnictwa. Polska nie może zdać się w tej kwestii wyłącznie na mechanizmy Wspólnej Polityki Rolnej. Rządzący powinni aktywnie zabiegać o jak najlepsze warunki dla krajowej produkcji żywności. Sprawiedliwość domaga się także, by rozwój naszego kraju stał się bardziej równomierny i zrównoważony. Zapewniam, że będę wspierał inicjatywy zmierzające do realizacji tych strategicznych celów.

Drodzy Rodacy, Szanowni Państwo!

Mieszkańcy wsi od wieków współtworzą fundamenty siły i dostatku Rzeczypospolitej. Polscy rolnicy są ostoją tradycji narodowej, a swoim wysiłkiem przyczyniają się do budowania pomyślności całej naszej wspólnoty. I za to w imieniu wszystkich rodaków z serca dzisiaj dziękuję. Życzę też każdemu z nas, Polaków, abyśmy razem potrafili coraz skuteczniej umacniać narodową jedność i wzajemną solidarność, które są podstawą dobrej teraźniejszości i przyszłości naszej Ojczyzny. Szczęść Boże!

Z BYKAZAMI SŁOWAKAMI